

KULTURA

SJEĆANJE Obilježena 26. obljetnica smrti velikoga hrvatskog književnika

Krleža u krugu svojih uspomena

■ *Kustosica Vesna Vrabec pokazala je posjetiteljima muzej i zbirku Miroslava i Bele Krleže*

ZAGREB – Obljetnica smrti hrvatskoga književnika Miroslava Krleže, 26. po redu, obilježena je u subotu 29. prosinca na posljednjoj adresi Miroslava i Bele Krleže, u Vili Rein, na Krležinu Gvozdu br. 23. Gradane koji su taj dan pokucali na vrata Krležinih, u stan je uvela »služkinja« uz obavijest da »barunica Castelli čeka«.

Ulogu barunice preuzela je kustosica Muzeja grada Zagreba Vesna Vrabec, koja je posjetiteljima pokazala stan u kojem je bračni par Krleža živio od 1952. godine do smrti. Kuća je sagrađena po narudžbi bankara Adolfa Reina i žene mu Jelisave 1928./29. godine prema nacrtima Rudolfa Lubinskog.

Dar Krešimira Vranešića

Osoba koja je Gradu Zagrebu 1986. godine darovala dio ostavštine Miroslava Krleže koji je kasnije pretvoren u Memorijalni prostor Miroslava i Bele Krleže je dr. Krešimir Vranešić, liječnik iz Zagreba, univerzalni nasljednik imovine pokojnoga hrvatskoga književnika.

Kustosica Vrabec iznijela je posjetiteljima neke detalje iz privatnog života toga slavnoga bračnog para. Saznali su da je Bela voljela žute ruže, koje su joj posjetitelji često donosili, da su spavali u posebnim sobama te da su kraj kreveta imali fotografije jedno od drugoga.

Jesu li Miroslav i Bela Krleža pomišljali da bi njihov stan jednog dana mogao biti pretvoren u muzejsko-memorijalni prostor, najbolje će posvjedočiti neki njihovi postupci i stajališta. Dok je Bela prije smrti pretapicirala sav namještaj razmišljajući o mogućnosti da bi jednom posjetitelji mogli posjećivati njihov stan, Krleža je više sumnjao nego vjerovao u tu mogućnost.

Kazao je: »A što se ovoga stana tiče, tolika je masa stanova u historiji koji su razoreni i koji su bili nerazmjerno važniji nego moj i

Spomenik Miroslavu Krleži na Tuškancu, rad Marije Ujević Galetović

Belin dom. U čudnim našim prilikama, održavanje ovog stana znači veliku investiciju, a takvog faktora tko bi to financijski izveo u mom slučaju teško da ima. Ali ako je nekome stalo da sačuva uspomenu na jednog pjesnika i jednu glumicu koji su ovdje živjeli tri decenija, neka to učini.«

Krajem osamdesetih godina cijela zgrada namjeravala se pretvoriti u kulturno-umjetnički i znanstveno-istraživački centar. Godine 2001., kada se počela bližiti dvadeseta obljetnica Krležine smrti, ambiciozni projekt uređenja Krležina Gvozda 23. ponovno je postao aktualan.

Planovi za muzej

Višenamjenska dvorana namijenjena za kazališne predstave, koncerte, izložbe i predavanja zauzimala bi prizemlje, prvi muzej hrvatske književnosti smjestio bi se u visoko prizemlje, a u potkrovlje bi se nalazio dokumentacijski centar »Krležina radionica«.

Godine 2007. na 26. obljetnicu Krležine smrti stan Miroslava i Bele Krleže na prvom katu jedino je što su posjetitelji mogli pogledati. Muzej kakav osoba poput Miroslava Krleže zaslužuje još nije na vidiku. Premda je uvršten u par vodiča, Memorijalni muzej i zbirka Miroslava i Bele Krleže može se pogledati samo jedan dan u tjednu, utorkom od 11 do 17 sati. [Ines Kotarac]

»Barunica Castelli primila goste«: Memorijalni muzej Krležinih

STAN KRLEŽINIH

Od knjiga do šešira

U izložbenom prostoru posjetitelji mogu vidjeti povijest vile Rein, sve Krležine zagrebačke adrese stanovanja i školovanja, zatim sva domaća i strana izdanja Krležinih djela, plakate za kazališne predstave, predavanja i najavu novih časopisa, fotografije iz domaćih i stranih predstava te video isječke iz predstava. A jedna prostorija je posvećena Baladama Petrice Kerempuha. Vitrina u hodniku ispunjena je najrazličitijim privatnim predmetima od odijela i šešira Miroslava Krleže do Belinih kazališnih rekvizita. Djevojačka soba pretvorena je u sobu kustosa s arhivom.

DAN DVORANE LISINSKI Glazbom proslavljen 29. prosinca

Vladimir Krpan proslavio 70. rođendan

Otvoren Chopinov glazbeni svijet

Među raznovrsnim događanjima posebno mjesto pripalo je obilježavanju rođendana Vladimira Krpana uz Chopinovu glazbu

Mirta ŠPOLJARIĆ

I ovogodišnji Dan dvorane »Lisinski«, 29. prosinca obilježen je u znaku pregršt glazbenih događanja, koja su ispunila sve unutarnje i vanjske prostore Dvorane. Velika dvorana bila je okosnica čitavoga događanja, a središnji dio večeri zbio se upravo u njoj.

Naime, pijanist Vladimir Krpan na toj je pozornici solističkim recitalom, prvim nakon deset godina u Zagrebu, obilježio svoj sedamdeseti rođendan. U svijet barokne vokalno-instrumentalne glazbe vodili su nas potom Hrvatski barokni ansambl i Djevojački zbor »Zvezdice« pod ravnanjem Saše Britvića, dok je ponoćni filmski trenutak bio namijenjen za projekciju filma o kantautoru Johnnyju Cashu.

Za to vrijeme, u Maloj je dvorani glazbeno-dramsku predstavu o Marleni Dietrich priredila Ksenija Prohaska, a vrijeme između koncerata pripalo je plesnom programu u »Lisinskijevim« predvorjima, koji su, kako je i očekivano bili najposjećeniji i najživahniji. Uz čašu soka ili dobrog vina mnogi se nisu ustručavali zaplesati i provesti večer baš onako kako bi trebalo.

Krpanovi valceri i etide

Ipak, vratimo se koncertu koji ovdje zaslužuje najveću pažnju, a nastup je to Vladimira Krpana, koji je u ispunjenoj Velikoj dvorani priredio večer klavirske glazbe Frédérica Chopina. Pjesnik glasovira, kako su toga skladatelja zvali, spojio je virtuoznost bečkoga pijanizma s lirskom manirnom francuske i engleske pijanističke škole, čije je osebjune vrhunce pretočio upravo u dio opusa posvećenoga valcerima i etidama.

Odabir spomenutih te je večeri predstavio Vladimir Krpan, počevši nizom valcera, a nastavivši etidama. Povezavši ih sve u jednosatnu cjelinu, Vladimir Krpan združio ih je u idejnu cjelinu, koja tek tada pokazuje koliko su zapravo te klavirske minijature jedinstvenoga glazbenoga izričaja i koliko se međusobno nadograđuju.

Pristupivši im na takav način, mnogo su jasnije došli do izražaja i raznovrsni karakteri, kako unutar pojedinih skladbenih cjelina, tako i jednih spram drugih uradaka.

Interpretova posvećenost i usredo-

Uz plesnu glazbu u predvorju Dvorane

NAGRADA »IVO VULJEVIĆ«

Petra Kušan dobitnica

Dan dvorane tradicionalno je započeo dodjelom godišnje nagrade Hrvatske glazbene mladeži »Ivo Vuljević« za najistaknutije ostvarenje mladoga glazbenika u 2007. godini, a dodijeljena je Petri Kušan, violončelistici iz klase prof. Valtera Dešpalja. U subotu prije podne u Maloj dvorani »Lisinski« nagradu, koja se sastoji od diplome, novčanoga iznosa i nastupa u okviru godišnjega programa KD Vatroslava Lisinskoga, Petri Kušan predala je Naima Balić, predsjednica Hrvatske glazbene mladeži. Potom je priređen i kratak koncert, pri čemu je Petru Kušan za glasovinom pratio Danijel Detoni. Izvedbom skladbi Roberta Schumanna, Antonina Dvoraka i osobito Papandopulove »Rapsodije concertante« Petra Kušan već je tim kratkim nastupom iskazala potencijale koje su i članovi ocjenivačkoga suda prepoznali i nagradili, a riječ je o izrazito pažljivoj interpretaciji, dakako praćenoj tehničkom izoštrenošću, koja jednako uzima u obzir strukturnu gradnju, karakternost i komunikaciju s glazbenim suradnikom. [M. Š.]

Izražajan barokni pjev

Nakon svijeta klavirskoga romantizma, slijedeći nas je koncert u Velikoj dvorani prebacio dva stoljeća unatrag, u razdoblje baroka. Hrvatski barokni ansambl i Djevojački zbor »Zvezdice« pod ravnanjem Saše Britvića, uz dvije solistice, sopranisticu Ivanu Kladarin i mezzosopranisticu Helenu Lucić, priredili su izvedbu dviju recitativa-arija iz kantate za sopran, gudače i basso continuo »Tormentosio pensiero« Leonarda Lea te »Stabat mater« Giovannijsa Battiste Pergolesija.

Makar je prostor Velike dvorane ponešto prigušio komorniji zvuk, pa ansambl nije uspio postići najbolju izražajnost i zaokruženost zvukovne boje, uz solidni djevojački zbor najosobitiju interpretaciju ponudile su upravo vokalne solistice. Izražajno, precizno i muzikalno oblikujući solističke trenutke jednako kao i vrlo česte dvopjeve Ivana Kladarin i Helena Lucić i opet su dokazale izrazitu nadarenost za interpretaciju barokne glazbe, koja zahtijeva vrlo specifičan pristup.

Dan dvorane je i ovaj put u svečarskome ozračju zadovoljio najširi krug »Lisinskijevih« dugogodišnjih vjernih poklonika.

Barokna glazba u »Lisinskome«